

Міністерство освіти і науки України

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського

Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник наукових праць
І Всеукраїнської науково-практичної конференції

23-25 травня 2024 року

Полтава -2024

Синьович Є.І., студент
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

Ціпов'яз А.Т., кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО НАВЧАННЯ ХОРЕОГРАФІЇ

Розвиток творчої уяви дітей засобами хореографічного мистецтва залежить від правильно обраної та науково-обґрунтованої методики, що будується з урахуванням єдності форми і змісту при провідній ролі змісту.

Для успішного розвитку творчої уяви дітей у хореографічному гуртку використовуються методи концептуального моделювання [1].

Кожне вивчене завдання-гру можна розвинути в етюд, пізніше в танець, доручивши дітям зробити це самостійно. Спираючись на результати сучасної дитячої хореографічної практики і на педагогічні спостереження, використовуються комплекси рухів, які можна вивчати на першому році навчання:

- рівномірної хода під музику, починаючи з носка, не ковзаючи по підлозі;
- вміння ходити відповідно до контрастного характеру музики, з динамічними відтінками (голосно, тихо). Це майбутній «танцювальний крок»;
- плескати в долоні у різних ритмах; поєднувати оплески з кроками на місці;

- легко підстрибувати на обох ногах на місці з невеликим просуванням вперед і обертаючись навколо себе (на кожную чверть і на дві чверті такту);
- легко бігати, ставлячи ногу з носка, на кожную чверть, коли діти добре засвоять рух – на кожную восьму;
- рухатися галопом вперед і в сторони, притупувати однією ногою, притупувати поперемінно обома ногами, підстрибувати на одній нозі;
- передати найпростіші образні рухи тварин (зайчика, кицьки, лисички, ведмедя, птахів, курчат, каченят);
- грати в сюжетні ігри спочатку без супроводу, потім із супроводом. Привчаючи дітей до організованої гри, педагога пропонує сюжет. Пізніше діти самі придумують його;
- виконувати короткі ігрові танці за завданням педагога, пізніше і самим придумувати їх [1].

Отже, згідно моделі для розвитку творчої уяви молодших школярів, можна використати репертуар для дітей молодшого шкільного віку першого року навчання. Знайомство з природою, метою якої є збагачення уявлення дітей про різноманітність і красу рідної природи. Засвоєння і використання простих танцювальних рухів.

На другому році навчання слід підвищити вимоги до засвоєння програм, вільного володіння комплексом рухів, побудов, умінь, навичок. Виховання танцювальної культури відбувається у досконалішій формі: осанка бути стрункою, ширші і рухи рук, легкі стрибки, витончені манери і культура ходи. Ігри, етюди, танці діти продовжують виконувати в ігровій формі але вони триваліші за часом, складніші з композицією, різноманітніші за рухами з образно-змістовними завданнями [4].

Зростають вимоги до «вільного» танцю-імпровізації: діти під час танцю виходять по черзі в центр і виконують свій придуманий уривочок з раніше

вивчених рухів. Виховання танцювальної культури і розвиток творчої уяви відбувається через казковий образ.

Для постановки слід обрати вже знайомий молодшим школярам твір, ще раз прочитуємо його, уважно розглядаємо ілюстрації. Найважливіший етап – це розподіл ролей, необхідно врахувати всі деталі – характер, здібності, індивідуальні особливості, зовнішність дитини. Цю роботу треба планувати так, щоб протягом року кожен учасник колективу міг кілька разів затанцювати різні образи [4].

Діти за допомогою батьків чи вихователів готують атрибути, костюми до вистави. Тут можна дати волю дитячій фантазії, скерувати вчасною підказкою. Хто здібний до образотворчої діяльності – робить малюнки, а хто просто зафарбовує готовий контур. Складні завдання допомагають виконувати вчитель з вихователями. До вистави обов'язково проводиться одна-дві генеральні репетиції [2].

Виставу можна показати під час відкритого уроку, в кінці навчального року. Таким чином, розвиток творчої уяви особистості, що здатна приймати рішення, мислити і діяти в нових умовах – важливе завдання всіх дитячих хореографічних закладів. Дитячі хореографічні гуртки володіють значним педагогічним та виховним потенціалом для виховання творчої особистості, тому що відповідають структурі та вимогам творчої діяльності, яка властива дитячому хореографічному мистецтву.

Список літератури

1. Андрощук Л. М. Формування індивідуального стилю діяльності майбутнього вчителя хореографії : автореф. дис... канд. наук: 13.00.04. Умань, 2009. 22 с.
2. Благова Т. Дитяче хореографічне аматорство у розвитку художньої самодіяльності в Україні. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2013. № 7 (33). С. 213-223.

3. Бондаренко Л.А. Ритміка і танець у 1-4 класах загальноосвітньої школи. – К.:Муз. Україна, 1989. – 232с.

4. Вільхова О. Г. Хореографічна підготовка молодших школярів у позашкільних навчально-виховних закладах України (1945–1991 роки). Молодий вчений, 2018. № 2 (54). С. 84-89.

Федоренко В.А., студент
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

Ціпов'яз А.Т., кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

ПИТАННЯ ІНТЕГРАЦІЇ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА І СПОРТУ

Проблема інтеграції спорту та мистецтва не нова, однак особливе значення вона набула у теперішній час. У зв'язку з цим аналіз шляхів, що сприяють інтеграції мистецтва та спорту, на прикладі хореографічного мистецтва та техніко-естетичних видів спорту є актуальним і представляє теоретичний і практичний інтерес.

Інтеграція хореографічного мистецтва в спортивну підготовку є надзвичайно важливою для розвитку спортсменів у технічно-естетичних видах спорту, таких як фігурне катання, художня гімнастика, синхронне плавання та інші. Хореографія сприяє покращенню загальної культури руху, розвитку виразності та артистизму, що є необхідними для досягнення високих результатів на змаганнях. Важливість хореографічної підготовки полягає в її здатності